

Sygn. akt

030P13

POSTANOWIENIE

Dnia 1 sierpnia 2013r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia WSA Jakub Zieliński
Sędziowie: SWSA Edyta Podrazik
SWSA Elwira Brychcy

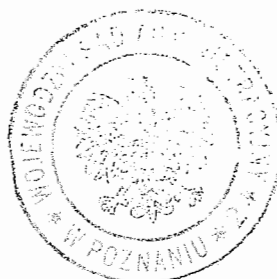
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 sierpnia 2013 r.

w sprawie ze skargi E H

na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w L z dnia marca
2013r. nr , w przedmiocie dodatku do świadczenia
pielęgnacyjnego

postanawia:

stwierdzić, iż udzielenie przez Trybunał Konstytucyjny odpowiedzi na pytanie przedstawione przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w postanowieniu z dnia 29 maja 2013r. przesądzi, z punktu widzenia treści art. 145 § 1 pkt. 1 lit a) ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 153, poz. 1270 ze zm) czy zaskarżona decyzja pozostanie w obrocie prawnym, czy też zostanie uchylona.

**Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem**

Joanna Wiedzorkiewicz-Skoczek
st. sekretarz sądowy

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 maja 2013r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu przedstawił Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne: czy art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012 r. poz. 1548), w zakresie w jakim uzależnia przyznanie dodatku do świadczenia pielęgnacyjnego od spełnienia warunków określonych w art. 17 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (t.j. Dz.U. z 2006 r. Nr 139 poz.992), jest zgodny z art. 2, art. 18, art. 32 ust. 1, art. 71 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zarządzeniem z dnia 11 lipca 2013r. Prezes Trybunału Konstytucyjnego wezwał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu do usunięcia braków formalnych ww. pytania prawnego, poprzez „wskazanie, w jakim zakresie odpowiedź na pytanie może mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy toczącej się przed sądem, w związku z którą pytanie zostało postawione”, (sygn. akt Tp 13/13).

Uzupełniając w powyższym zakresie zawarte w treści postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 29 maja 2013r. wywody zważyć należy, iż ewentualne uznanie niekonstytucyjności zawartego w art. 12 ustawy z 7 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych, warunku uzależniającego przyznanie dodatku do świadczenia pielęgnacyjnego wyłącznie tym osobom, które (poza spełnieniem innych przesłanek) spełniają warunki wymienione w art. 17 ustawy o świadczeniach rodzinnych spowodowałoby, iż dodatek do świadczenia pielęgnacyjnego przysługiwałby skarżącej. W takiej bowiem sytuacji dodatek do świadczenia pielęgnacyjnego przysługiwałoby każdej osobie wymienionej w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych, przewidującemu, iż „osoby uprawnione do świadczenia pielęgnacyjnego na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują prawo do tego świadczenia w dotychczasowej wysokości do dnia 30 czerwca 2013 r., jeżeli spełniają warunki określone w przepisach dotychczasowych”. Niewątpliwie skarżąca jest osobą uprawnioną do świadczenia pielęgnacyjnego na dotychczasowych zasadach.

W przeciwnym wypadku, gdyby okazało się, że przyjęte przez ustawodawcę rozwiązanie jest zgodne z Konstytucją, dodatek do świadczenia pielęgnacyjnego

Sygn. akt

przysługiwałby wyłącznie tym osobom wymienionym w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych, które dodatkowo spełniają warunki określone w art. 17 ustawy o świadczeniach rodzinnych, w brzmieniu nadanym ww. ustawą z 7 grudnia 2012r. Przy założeniu, iż orzekające organy trafnie określiły, iż skarżąca ww. kryterium nie spełnia, dodatek do zasiłku pielęgnacyjnego nie będzie skarżącej przysługiwał.

W zakresie przedstawionego Trybunałowi Konstytucyjnemu – wymienionego na wstępie postanowienia – pytania, pojawiła się zauważona przez Prezesa Trybunału Konstytucyjnego wątpliwość, czy została spełniona przesłanka wymieniona w art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. nr 102, poz. 643, ze zm.), to znaczy w jakim zakresie odpowiedź na pytanie może mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, w związku z którą pytanie zostało postawione.

Reasumując, Sąd stosując odpowiednio przepis art. 158 p.p.s.a., (w zw z art. 166 p.p.s.a.) stwierdził, iż udzielenie przez Trybunał Konstytucyjny odpowiedzi na pytanie przedstawione przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu przesądzi, z punktu widzenia treści art. 145 § 1 pkt. 1 lit a) ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 153, poz. 1270 ze zm) czy zaskarżona decyzja pozostanie w obrocie prawnym, czy też zostanie uchylona.

**Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem**

Joanna Wieczorek-Skoczek
st. sekretarz sądowy